

12 Δεκεμβρίου, 1989

(ΣΑΒΒΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.Δ.)

ΘΡΑΣΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ ΦΟΡΩΝ,

Εφεσιβλήτου.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5041).

-
- Φορολογία — Είσπραξη φόρων — Ο Περί Εισπράξεως Φόρων Νόμος, 1962 (Ν. 31/62) άρθρο 9(1) — Διαδικασία αιτήσεως — Παράλειψη καταθέσεων πιστοποιητικού υπογεγραμμένου από τον Πρώτο Λειτουργό Προσόδων, βεβαιούντος ότι το ποσό του φόρου οφείλεται και παραμένει απλήρωτο. — Έκδοση διατάγματος πληρωμής του φόρου — Άκυρη. 5
- Φορολογία — Είσπραξη φόρων — Ο Περί Εισπράξεως Φόρων Νόμος 1962 (Ν. 31/62) άρθρο 9(1) — Διαδικασία — Λανθασμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο ακολούθησε την διαδικασία της ποινικής δικονομίας και κάλεσε τον εφεσεύοντα σε απολογία, αφού βρήκε ότι υπήρχε εκ πρώτης όψεως υπόθεση — Δικαιολογημένα ο εφεσεύων κατεχώρησε ποινικήν έφεση. 10
- Φορολογία — Είσπραξη φόρων — Ο Περί Εισπράξεως Φόρων Νόμος 1962 (Ν. 31/62) άρθρο 9(1) — Η μαρτυρία πρέπει να είναι σύμφωνη με την διάταξη αυτή — Τα αρχεία του γραφείου του φόρου εισοδήματος δεν είναι μαρτυρία. 15
- Στην υπόθεση αυτή το πρωτόδικο Δικαστήριο βρήκε ότι υπήρχε εκ πρώτης όψεως υπόθεση ότι ο εφεσεύων δεν είχε πληρώσει έκτακτη εισφορά που ώφειλε και τελικά αφού τον κάλεσε να προχωρήσει στην υπεράσπισή του εξέδωσε το πιο κάτω αναφερόμενο διάταγμα. Οι νομικές αρχές, που εφάρμοσε το Ανώτατο Δικαστήριο αποδεχόμενο την έφεση, φαίνονται στις πιο πάνω περιληπτικές σημειώσεις. 20

Η έφεση γίνεται δεκτή.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

Re Rousias Co (1981) 1 C L R 703

Έφεση εναντίον καταδίκης και ποινής.

- 5 Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον
Θράσο Γεωργιάδη ο οποίος διατάχθηκε από το Επαρχιακό
Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός φορολογικής Αίτησης 211/88)
να καταβάλει το ποσό των £285.20 σεντ για οφειλόμενους
φόρους έκτακτης εισφοράς για τα τέσσερα τρίμηνα του
10 του 1976, τα τέσσερα τρίμηνα του 1977 και το πρώτο τρίμηνο
του 1978 με τόκο 6%.

Ο εφεσείων παρουσιάσθη αυτοπροσώπως.

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β, για τον Ε-
φεσίβλητο.

- 15 Ο Δικαστής κ. Σαββίδης ανέγνωσε την απόφαση του Δι-
καστηρίου. Με την έφεσή του αυτή ο εφεσείων προσβάλλει
την απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού στη
φορολογική υπόθεση με αριθμό 211/88, με την οποία το Δι-
καστήριο διάταξε τον εφεσείοντα να καταβάλει το ποσό
20 των £285.20 σ για οφειλόμενους φόρους έκτακτης εισφο-
ράς, για τα τέσσερα τρίμηνα του 1976, τα τέσσερα τρίμηνα
του 1977 και το πρώτο τρίμηνο του 1978 με τόκο 6% πάνω
στο ποσό φόρου κάθε τριμηνίας.

- 25 Το διάταγμα αυτό εκδόθηκε κάτω από τις πρόνοιες του
Άρθρου 9 του περί Εισπράξεως Φόρων Νόμου 1962, Νόμος
31/62. Τα Εδάφια (1) και (2) του εν λόγω Άρθρου έχουν ως α-
κολούθως:-

- 30 «9.- (1) Εάν πρόσωπον οφείλον οιονδήποτε φόρον
παραλείψη να καταβάλη άπαντα τα υπ' αυτού οφειλό-
μενα ποσά όταν τούτο απαιτηθή υπό του φοροεισ-
πράκτορος, το Δικαστήριον δύναται, τη αίτησει του
φοροεισπράκτορος και τη προσαγωγή πιστοποιητι-
κού υπογεγραμμένου υπό του Πρώτου Λειτουργού
35 Προσόδων, βεβαιούντος ότι ποσόν τι οφείλεται και πα-
ραμένει απλήρωτον, να καλέση το εν υπερημερία πρό-
σωπον ενώπιον του και να προβή εις την διενέργειαν ε-
ρεύνης περί της καταστάσεως και των μέσων διαβιώ-
σεως του εν υπερημερία προσώπου, και να διατάξη το
τοιούτο πρόσωπο όπως καταβάλη το οφειλόμενον πο-

σον ομου μετα των συνεπεια της υπερημεριας γενομένων εξόδων και των άλλων όλων εξοδων ων την καταβολήν ήθελε κρινει ευλογον, ειτε παραχρήμα είτε διαδосσεων ως το Δικαστηριον ήθελε καθορισει.

(2) η αίτησις του φοροεισπρακτορος και το πιστοποιητικόν του Πρώτου Λειτουργού Προσοδων, ων μνεια γινεται εδαφίω (1), θα είναι εν τω τύπω τω εκτεθειμένω εν τω Δευτέρω Παραρτηματι» 5

Η αιτηση με αριθμο 211/88 καταχωρηθηκε από τον Γπαρχιακο Λειτουργο Εισπραξεως Φορων Λεμεσού. Το Δικαστήριο βρήκε πως συμφωνα με τη μαρτυρια που παρουσιάστηκε ενωπιον του και τις πρόνοιες του Άρθρου 9, Εδαφιον (1), ο εφεσείων οφειλε να πληρωσει το ποσό των £285.200 και εξέδωκε το σχετικό διάταγμα. 10

Από το σχετικο φάκελο της υποθεσης η αιτηση που είχε ενωπιον του το πρωτόδικο Δικαστήριο ήταν μια αίτηση από τον Επαρχιακο Λειτουργό Εισπράξεως Φόρων στην οποία αναφέρονται τα πιο κάτω:- 15

«Ο Αιτητης εκ μέρους και δια λογαριασμόν του Διευθυντού του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων καταχωρεί πιστοποιητικόν υπογεγραμμένον υπο του Διευθυντού και αιτείται την έκδοσιν αγωγής δυνάμει του άρθρου 9 του περί Εισπράξεως των Φόρων Νόμου υπ' αρ. 31/1962 και ημερομηνία ορισμού ακροάσεως της παρούσης Αιτησεως. 20 25

Είδος Φόρου	Φορολογικόν Έτος	Ποσόν	
έκτακτη εισφορά	Z1435/1/76	22.80	30
	2/76	22.80	
	3/76	22.80	
	4/76	22.80	
	1/77	44.00	
	2/77	38.00	35
	3/77	38.00	
	4/77	38.88	
	1/78	36.00	
	Έξοδα	2.00	

£287.20

Επαρχιακός Λειτουργός Εισπράξεως.»

Κατά την καταχώρηση της αίτησης δεν κατατέθηκε στο Δικαστήριο πιστοποιητικό εισπράξεως υπογραμμένο από τον Πρώτο Λειτουργό Προσόδων, όπως ρητά προνοεί το Ε-
5 δάφιο (1) του Άρθρου 9, ότι το ποσό των φόρων που ανα-
φέρεται στην αίτηση παραμένει απλήρωτο, ούτε η αί-
τηση που υποβλήθηκε είναι σύμφωνη με τον τύπο που ανα-
φέρεται στο δευτερο παράρτημα του Νόμου στο οποίο
πρέπει να ενσωματωθεί αυτό το πιστοποιητικό. Η ύπαρξη
10 του πιστοποιητικού αυτού αποτελεί απαραίτητη προϋπό-
θεση πριν το Δικαστήριο καλέσει το πρόσωπο που καθυ-
στερεί την πληρωμή να παρουσιαστεί μπροστά του για τη
διενέργεια της σχετικής έρευνας που προνοείται από το ε-
δάφιο (1) του Άρθρου 9.

Η έλλειψη τέτοιου πιστοποιητικού εγέρθηκε κατά την α-
15 κρόαση της υπόθεσης και συγκεκριμένα όταν ο εφεσείων ι-
σχυρίστηκε πως δεν όφειλε κανένα ποσό. Ύστερα από τον
ισχυρισμό αυτό που προβλήθηκε κατά την αντεξέταση του
μάρτυρα του εφεσίβλητου, το Δικαστήριο επέτρεψε στον ε-
φεσίβλητο/αιτητή να καταθέσει τρεις ειδοποιήσεις για την
20 επιβολή έκτακτης εισφοράς για τα τρίμηνα του 1976, για τα
τρίμηνα του 1977 και για το πρώτο τρίμηνο του 1978.

Οι ειδοποιήσεις αυτές είναι ειδοποιήσεις επιβολής έκτα-
κτης εισφοράς σύμφωνα με τις πρόνοιες των περί Εκτάκτου
Εισφοράς (Προσωρινά Διατάξεις) Νόμων, με τις οποίες το
25 Γραφείο Φόρου Εισοδήματος πληροφορούσε τον εφεσείον-
τα ότι του επιβλήθηκε σχετική φορολογία. Στις ειδοποιή-
σεις αυτές αναφερόταν ότι, αν ο αιτητής δε συμφωνούσε,
μπορούσε να υποβάλει ένσταση στο Διευθυντή του Τμήμα-
τος Εσωτερικών Προσόδων ή και να καταχωρήσει προσφυ-
30 γή εναντίον της φορολογίας.

Οι φορολογίες αυτές δεν ισοδυναμούν με το τεκμήριο
που απαιτεί ο Νόμος, ούτε μπορούν να υποκαταστήσουν
το πιστοποιητικό που ρητά προνοείται από το Άρθρο 9(1)
του Νόμου σύμφωνα με τον τύπο που αναφέρεται στο δεύ-
35 τερο παράρτημα του Νόμου, που οφείλει να είναι πιστο-
ποιητικό από τον Πρώτο Λειτουργό Προσόδων, ότι το πο-
σό των φόρων οφείλεται και παραμένει απλήρωτο. Σύμ-
φωνα με το δεύτερο παράρτημα του Νόμου 31/62 ο τύπος
της αίτησης που πρέπει να υποβληθεί στο Δικαστήριο είναι
40 ο πιο κάτω:-

«ΑΙΤΗΣΙΣ ΦΟΡΟΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Ο περί Εισπράξεως Φόρων Νόμος του 1962

Αναφορά εις την Φορολογίαν	Όνομα του εν υπε- ρημερία τελούντος Διαμονή πρσώπου	Φύσις του πληρωτέου και απαιτητού φόρου	5
Αρ. Χωριον Έτος		Ολικόν μ. μ. μ. μ. Μίλις	

Πρώτον Λειτουργόν Προσόδων,

Δια ταύτης δηλώ ότι τα ανωτέρω αναφερόμενα πρόσωπα 10
τελούν εν υπερημερία περί την πληρωμήν των ποσών
των δεικνυομένων έναντι των ονομάτων αυτών, και εξαι-
τούμαι όπως υπογράψητε το κατωτέρω πιστοποιητικόν
ίνα δυνηθώ να υποβάλω τω Δικαστηρίω την αίτησιν ταύτην
δια την λήψιν μέτρων δυνάμει του άρθρου 9 του Νόμου. 15

Ημερομηνία ..... Φοροεισπράκτωρ .....

Δια του παρόντος πιστοποιώ ότι οι ανωτέρω φόροι ο-
φείλονται και δεν επληρώθησαν εισέτι.

Ημερομηνία ..... Πρώτος Λειτουργός Προσόδων.»

Οι πρόνοιες του Άρθρου 9 και η διαδικασία που καθορί- 20
ζεται με το Άρθρο αυτό είναι σαφείς. Το τι απαιτείται να
παρουσιαστεί στο Δικαστήριον μαζί με την αίτηση είναι πι-
στοποιητικό υπογραμμένο από τον Πρώτο Λειτουργό Προ-
σόδων που να βεβαιώνει ότι το ποσό οφείλεται και παρα- 25
μένει απλήρωτο. Με το πιστοποιητικό αυτό τεκμαίρεται ότι
τα ποσά που αναφέρονται στην αίτηση και στο πιστοποιη-
τικό είναι οφειλόμενα. Με βάση το Τεκμήριον αυτό το Δικα-
στήριον καλεί το πρόσωπο που καθύστερεί την πληρωμή
για να το εξετάσει σχετικά με την οικονομική του κατάστα- 30
ση και σαν αποτέλεσμα της εξέτασης αυτής να το διατάξει
να καταβάλει το οφειλόμενο ποσό.

Ο Δικαστής στην παρούσα υπόθεση ακολούθησε, όπως
φαίνεται από το περιεχόμενο της απόφασής του, διαδικα-

σία που προβλέπεται για ποινική υπόθεση σύμφωνα με το Νόμο περί Ποινικής Δικονομίας, προχώρησε στην ακρόαση μαρτυρίας για να ικανοποιηθεί αν τα ποσά ήταν οφειλόμενα, και μετά, βασιζόμενος στο Άρθρο 74(1)(β) της Ποινικής

5 Δικονομίας, κατάληξε στο συμπέρασμα πως υπάρχει εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του εφεσεύοντα, τον οποίο σε διάφορα μέρη της απόφασης περιγράφει σαν κατηγορούμενο, για να τον καλέσει να προβάλει την υπεράσπισή του.

10 Στα πρακτικά της υπόθεσης αναφέρονται τα πιο κάτω:-

«Δικαστήριο:-

Στο στάδιο αυτό το Δικαστήριο θα πρέπει να εξετάσει εφόσον η Κατηγορούσα Αρχή έχει τελειώσει τη μαρτυρία της αν υπάρχει εκ πρώτης όψεως υπόθεση ώστε να κληθείτε εσείς να προβάλετε την υπεράσπισή σας.

15

Κος Γεωργιάδης:-

Εφόσον δεν οφείλω τίποτε.

Δικαστήριο:-

20 Στο στάδιο αυτό με βάση το Άρθρο 74(1)(β) της Ποινικής Δικονομίας Κεφ. 155 βρίσκω ότι υπάρχει εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του Καθ' ου η Αίτηση ώστε να κληθεί να προβάλει την υπεράσπισή του.»

20

Ο λόγος που κάνουμε αναφορά στα πιο πάνω είναι για να καταλήξουμε στο συμπέρασμα πως, υπό τα περιστατικά της υπόθεσης, ο εφεσεύων, που παρουσιαζόταν χωρίς δικηγόρο, όρθά θεώρησε πως με τον τρόπο που διεξήχθη η δίκη η υπόθεση τού ήταν ποινική υπόθεση και έτσι καταχώρησε ποινική έφεση.

25

Οι πρόνοιες του Άρθρου 9 εξετάστηκαν από το Ανώτατο Δικαστήριο στην υπόθεση *In re Rousias Co.* (1981) 1 C.L.R. 703, η οποία αφορούσε διάταγμα «certiorari» για την ακύρωση διαταγής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας σε φορολογική υπόθεση γιατί δεν είχε εκδοθεί σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 9(1) και (2). Ο τότε Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου ακυρώνοντας τη διαταγή ανέφερε τα πιο κάτω στην απόφαση του στις σελίδες 706-707.

35

«It is clear under section 9(1) that the District Court could not have made the order concerned only on an application by

a tax collector; there was required, in any event, the production of a certificate under the hand of the Chief Revenue Officer to the effect that the tax in question was still due and unpaid; and only after the production of such a certificate the applicant could have been summoned to appear before the District Court. 5

I am not at all concerned with the question of what are the records which exist in the relevant file of the Inland Revenue Office, because they cannot be regarded as constituting Court records. 10

I am, thus, faced with the situation that there has been made an order under section 9 without the prescribed procedure having been followed; and in order to discover whether such procedure has been followed I have looked at the whole of the material before me, as I was entitled to do (see *Rex v. Northumberland Compensation Appeal Tribunal. Ex parte Shaw*, [1952] 1 K.B. 338, which has been considered in *R. v. Southampton Justices, ex parte Green*, [1975] 2 All E.R. 1073). 15

In the circumstances of this case I find that there exists, on the face of the proceedings, an error of law vitiating the validity of the complained of order, in the sense in which such an error has been explained in, inter alia, *R. v. Paddington Valuation Officer and Another, Ex parte Peachey Property Corporation, Ltd.*, [1965] 2 All E.R. 836, 842. 20

Στην προκειμένη περίπτωση απ' όλα τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον μας και που βρίσκονται στο σχετικό φάκελο του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού είναι φανερό πως η διαταγή εκδόθηκε χωρίς να ακολουθηθεί η νενομισμένη διαδικασία κατά παράβαση των προνοιών του σχετικού Νόμου και, κατά συνέπεια είναι άκυρη. Επιπλέον, ενώπιον του Δικαστηρίου δεν υπήρχε η μαρτυρία της μορφής που ρητά προνοεί το Άρθρο 9(1) του Νόμου και, χωρίς τέτοια μαρτυρία, ο εφεσείων δεν μπορούσε να διαταχθεί να πληρώσει την οφειλόμενη φορολογία. 25 30

Ύστερα από τα πιο πάνω συμπεράσματα η έφεση επιτυγχάνει και η επίδικη διαταγή ακυρώνεται. Δεν κάμνουμε διαταγή για τα έξοδα. 35

Η Έφεση επιτυγχάνει.